

© Рада Європи/Європейський суд з прав людини, 2012. Цей переклад було замовлено за підтримки Цільового фонду «Права людини» Ради Європи (www.coe.int/humanrightstrustfund). Він не є зобов'язальним для Суду. Для отримання додаткової інформації див. повне посилання на авторське право в кінці цього документу.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Інформаційний бюлетень практики Суду № 98

Червень 2007

Баскська націоналістична партія – регіональна організація «Іпарральде» (Basque Nationalist Party – Iparralde Regional Organisation) проти Франції 71251/01

Рішення від 07.06.2007 [Секція I]

Стаття 11

Стаття 11-1

Свобода об'єднання

Законодавча заборона фінансування французької політичної партії іноземною політичною партією: *немає порушення*.

Факти: партія-заявник - французька «філія» іспанської баскської націоналістичної партії. Для того, щоб мати можливість отримувати фінансування, зокрема, фінансування від іспанської партії, партія-заявник створила об'єднання з фінансування відповідно до Закону 1988 року про політичну діяльність (фінансову прозорість). Тим не менш, у дозволі на створення об'єднання, який був передумовою для її діяльності, було відмовлено на тій підставі, що більша частина фінансування партії-заявника надходила від підтримки, яку вона отримувала від іспанської партії. Закон 1988 року забороняє фінансування політичних партій будь-якою іноземною юридичною особою; відповідно, об'єднання з фінансування політичних партій не можуть отримувати фінансові кошти від іноземної політичної партії. Подальші оскарження партією-заявником були відхилені. У Суді вона скаржилася про негативний вплив на її фінансові ресурси та здатність здійснювати політичну діяльність, особливо у виборчій сфері, та посилалася на статті 11 та 10, взяті разом, та статтю 3 Протоколу № 1.

Право: справу було розглянуто за статтею 11. У зв'язку з впливом даних обставин на фінансову можливість партії-заявника повноцінно займатись політичною діяльністю, мало місце «втручання», яке було «передбачене законом». Уряд стверджував, що заборона фінансування французьких політичних партій іноземними партіями або урядами мала на меті уникнення створення відносин залежності, які були б шкідливими для вираження національного суверенітету; тому, на його думку, переслідувана мета була пов'язана із захистом «інституційного порядку». Суд визнав, що поняття «порядку» («*ordre*») у розумінні французької версії статей 10 та 11 Конвенції також охоплювало «інституційний порядок».

Що стосується того, чи було втручання необхідним у демократичному суспільстві, то той факт, що політичним партіям не було дозволено отримувати кошти від іноземних партій, сам по собі не був несумісним зі статтею 11. Крім того, рішення французького законодавця не звільняти від цієї заборони політичні партії, створені в інших державах-членах Європейського Союзу, було насправді політичним рішенням, яке, відповідно, підпадало під свободу розсуду, що залишалася за ним.

Залишалось визначити, який вплив заборона мала на здатність партії-заявника брати участь у політичному житті. Оскаржувана міра не ставила під сумнів легітимність партії-заявника і не була юридичною перешкодою для її участі у політичному житті або цензурою поглядів, які вона прагнула виразити на політичній арені. Хоча партія-заявник була змушена відмовитися від фінансової допомоги з боку іспанської баскської націоналістичної партії, вона все рівно була в змозі фінансувати свою політичну діяльність через внески своїх членів та пожертвування від приватних осіб, у тому числі від нефранцузьких громадян.

У законі не було нічого, щоб запобігти або від отримання нею фінансування від інших французьких політичних партій, або від використання французької системи державного фінансування виборчих кампаній. Це правда, що у конкретному випадку партії-заявника ці джерела фінансування виглядали гіпотетичними: враховуючи її політичні цілі, вона навряд чи могла отримати підтримку від іншої французької партії, в той час як з огляду на свою географічну сферу діяльності, вона могла брати участь швидше у місцевих, ніж в парламентських виборах, а відтак вона навряд чи могла розраховувати на використання системи державного фінансування (яка була заснована на результатах парламентських виборів). Тим не менш, її кандидати на виборах могли користуватися тими ж самими перевагами, що і кандидати від інших партій з точки зору фінансування їхньої виборчої кампанії. І наостанок, хоча заборона на отримання фінансування від іспанської баскської націоналістичної партії мала вплив на фінансове становище партії-заявника, ситуація, в якій вона в результаті опинилася, нічим не відрізнялась від ситуації будь-якої невеликої політичної партії, що зіткнулися з нестачею фінансування.

Висновок: немає порушення статті 11, взятої окремо або в поєднанні зі статтею 10 (шість голосів проти одного).

© Рада Європи/Європейський суд з прав людини
Це коротке викладення рішення, зроблене Секретаріатом, не є
зобов'язальним для Суду.

Натисніть тут для доступу до Інформаційних бюлетенів з практики Суду:

© Рада Європи/Європейський суд з прав людини, 2012.

Офіційними мовами Європейського суду з прав людини є англійська та французька мови. Цей переклад було замовлено за підтримки Цільового фонду «Права людини» Ради Європи (www.coe.int/humanrightstrustfund). Він не є зобов'язальним для Суду; також Суд не несе жодної відповідальності за його якість. Його можна завантажити з бази рішень Європейського суду з прав людини HUDOC (<http://hudoc.echr.coe.int>) або з будь-яких інших баз даних, в яких Суд його також розмістив. Його можна відтворювати в некомерційних цілях за умови, що будуть зазначені повна назва справи та посилання на авторське право і Цільовий фонд «Права людини». Для використання будь-якої частини цього перекладу в комерційних цілях слід звертатися за наступною адресою: publishing@echr.coe.int.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012.

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012.

Les langues officielles de la Cour européenne des droits de l'homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>), ou de toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que de la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante : publishing@echr.coe.int